

WEVERS MINNELIED

Woorden van
O. PROVOST

Op deun gezet door
E. BRENGIER

Huis CNUDDE, Uitgevers, 9, Voldersstraat, Gent.

Alle rechten voorbehouden. ————— Prijs : Fr. 4.50

671

WEVERS MINNELIED

Woorden van OMER PROVOST.

Op deun gezet door E. BRENGIER.

ZANG

'k Ben we ver van stiel, 't ge - tou we is mijn vriend, Want
daar mee werd thuis kost en spaar geld ver diend, Mijn ou ders zijn he nen de
Heer heeft hun ziel! Maar dan ke zij va der, 'k ken goed mij nen stiel. Nu
blijf ik al leen en wil pa ren, Kom Grie tje wordt gij mijn
bruide ke lief, 'k Ben vlij tig en jong nog van ja ren, Heb

KLAVIER

woonst en volle dig ge rief! 'k Ben wever van stiel Heb winde en heb wiel, Met

snel draai end spoel le ke een kus se ne stoe le ke een splinter nieuw touw tje, gansch

'thui se lik boe le ke is al voor mijn vrouw tje.

2.
Geen aardiger stiel dan weven niet waar?
Ik weve gij spoelt en wij boomen te gaar!
Een metser een knecht of een smid al om 't een,
Die laten hun vrouwke over dag toch alleen!
Terwijl ik te huis op 't getouwe,
Gelukkig en blij en met u rondom mij,
De kost voor het kroost en de vrouwe,
Verdien en nog geld spare erbij!

Refrein.

3.
En 'k weef u een kleed van zijde in satijn
zoodra gij, lief Grietje, mijn vrouwke wilt zijn!
En alles wat zich in mijn huisje bevindt
Wordt 't uwe mijn Grietje, zoo ge eeuwig me mint!
Ge weet 'k heb een schaapke en een zwijntje
Vier hennekens met een haantje erbij,
Een vogelke en ook een konijntje,
Doch 'k mis U als vrouwje bij mij!

Refrein.

4.
En 't jawoord klonk zoet! En vrolijk gezind
mijn vrouwken gezwind nu mijn spoolekens windt!
En 't liefdevol leven in 't huisje is ontstaan
Sinds 't spoelende wielke is aan 't zoeven gegaan!
En 't vogelke als Grietje ten danke,
Kweelt zonder verpoozen zijn heerelijk lied,
Ik zing ook al snokken en schranken
En 't spooleken schijvert langs 't riet!

Refrein.

5.
Zij spoelde met zorg hij weefde met vlijt,
en alles werd spaarzaam verstandig beleid!
En zoo mocht weldra als een liefdebetoон
't Gelukkige Grietjen een geldigen zoon,
en wiegskens en korfken gaan koopen!
Hoe weeldrig en blij ze zijn nu gedrijf,
En hebben nog veel te verhopen...
verhopen een dochterke bij!

Refrein.

Laatste Refrein.

De wever zijn stiel
Aan Grietje beviel!
Bij 't spoelende windeke,
Een wiegskens met 't kindeke,
En 't neerstige Grietje
Do - do - 't hun bemindeke
In slaap bij een liedje!

WEAVERS SONG

(LOVE DITTY)

From an original flemish song by O. Provost.

Music from E. BRENGIER.

I.

To weave is my trade, my friend is my loom
And I make nice wages by working at home!
My only misfortune is: I am alone
Since Father and Mother to God are gone!
Their soul now since long is in Heaven!
I guess that their wish is: Get married my son!
Dear Daisy, my love was long given
To you and their will can be done!

BURDEN I

Come into my home
make spools for my loom.
and we shall be happy
together my Daisy
and working with care,
win enough and to spare
and have soon a baby!

II.

The homeweavers art, is pleasant you see;
come listen Dear Daisy and you will agree!
We always together will be night and day,
For all other trade goes the husband away,
A weavers wife always is lucky,
She looks sweet at him while he sings weavers song!
Together we would feel so happy.
While spools fly the reed quick along!

BURDEN

III.

Please Daisy say yes! Become my dear wife
In this little home we would lead jolly life!
My garden with flowers and delicious fruit,
For you all thos' things with nice dresses nice food!
All right now! said Daisy; they married,
Together they work and they smile and do sing!
They got soon a baby and love it!
Not happ'r does live Queen nor King!

BURDEN II

Together at home
they work and the loom
does run from the morning
till closes the evening!
Young Mammy and Daddy
Look sweet at the darling
spare still for a baby!

Ghent, April 1934.

LA CHANSON DU TISSERAND

(CHANSON D'AMOUR)

D'après une chanson flamande de O. PROVOST.

Musique de E. BRENGIER.

I.

Je suis tisserand, et j'aime mon métier,
Et feu mon brave père m'y a bien initié!
Ma mère si bonne, récemment décéda
Hélas! Je reste seul sans famille ici bas!
Tu sais, ma Fernande, ma bien chère,
Depuis très longtemps tu tiens tout mon cœur,
Tu f'rás une gentille ménagère,
Toi seule tu peux faire mon bonheur!

REFRAIN I.

Tissons, époulons,
ensemble épargnons,
Avant qu'une année
ne soit écoulée
Chérie je te donne
Un bébé très charmant!
Dis oui, ma mignonne!

II.

L'aimable Fernande disait: C'est parfait!
Voilà bien longtemps qu'à cette joie j'aspirais!
Mais dis mon cheri, nous as tu un logis?
Bien sûr lui dit-il et écoute bien ceci:
J'nai pas qu'la riante maisonnette,
I' y a toutes les bonnes choses aussi qu'elle contient!
Lapins, deux moutons des poulettes
Un coq qui chante bien... tout est mien!

REFRAIN

III.

Fernande jeune mère, est belle mais pas fière,
Habile épouleuse, elle a mains à tout faire!
Le brave tisserand tisse sa toile en chantant,
mais où cela devient on ne peut plus charmant,
c'est lorsque perçant le tapage
du métier battant en cadence, l'enfant
crie: MAMAN! et le pinson en cage,
d'une roulade harmonise le boucan!

REFRAIN II

Travail et amour
Unis créent toujours,
Si pas l'abondance
Bien-être et aisance!
Tout brave tisserand
n'a pour femme et enfants
qu'amour complaisances.